

Hamid, maatschappelijk werker

Hamid is geboren in Hamadan Iran, en woont sinds 1990 in Nederland. Maatschappelijk werk is zijn vakgebied. Dit doet Hamid omdat hij mensen interessant vindt; zijn passie is met mensen werken.

Hij is begonnen in de opvang van asielzoekers. In Amsterdam heeft Hamid een tijd in een Blijf-van-mijn-lijfhuis gewerkt. Dat was een bijzonder project: mannen ondersteunen die op de een of andere manier thuis mishandeld werden.

Sinds 4 jaar werkt hij met jongeren, in Tilburg.

Hamid houdt van reizen, fietsen, koken en met vrienden afspreken. Reizen door een land is verrijkend. Toen hij voor het eerst in Thailand was, is hij anders over mensen gaan denken. Hij kijkt er naar uit om door Zuid-Amerika te reizen.

Wat is vrede voor Hamid.

‘Dat wat je jezelf gunt, gun je ook andere mensen’.

‘Ik zal dit even nader toelichten. Vrede betekent dat je andere mensen net als jij gunt dat ze vrij zijn, dat ze die dingen kunnen bereiken die ze willen bereiken. Dat ze elkaar helpen en niet tegenwerken. Vrede is niet gemakkelijk. Vrede heeft ook een beetje te maken met tevreden zijn. Daar zit het woord ‘vrede’ immers in.’

‘Praktisch betekent vrede voor mij dat je een ander gunt wat je zelf hebt. Elkaar helpen’.

Dagritme

Het belangrijkste verschil tussen Nederland en Iran is, dat in Iran er sprake is van een heel sterk familiegevoel. Je doet heel veel met je familie. En als je een vriend hebt, is dat vaak voor het leven. Het contact tussen mensen is intenser dan hier in Nederland.

Als je hier in Nederland nieuwe mensen wilt ontmoeten, dan ga je bij een (sport-)club of naar de kroeg. In Iran gebeurt alles op straat of bij de burens.

Wel is het zo dat in Nederland de mensen meer vrijheid hebben en ruimte om zichzelf te zijn. In Iran moet je veel voorzichtiger zijn met wat je zegt. Ook is de sociale druk hoog. In Nederland kun je bijvoorbeeld makkelijker ‘nee’ zeggen. Niemand neemt je dat kwalijk. In Iran is het moeilijker om ‘nee’ te zeggen.

Tijdens zijn reizen is hij anders over mensen gaan denken. ‘Hoe kunnen aardige, goede mensen toch naar de hel gaan als zij niets van de islam afweten?’

Tevreden met mijn kleine tuin

‘Ik probeer tevreden te zijn met wat ik heb. Een voorbeeld: als ik een auto heb om van a naar b te rijden, maakt het me niet uit wat voor een auto het is, een Dafje of een Mercedes Benz. Ik ben niet jaloers omdat iemand anders een grote villa heeft en ik niet. Ik ben tevreden met mijn kleine tuin, met mijn auto, mijn fiets.’

‘Ik heb veel arme mensen ontmoet. En geleerd dat het materiële eigenlijk niets is. Ook gedurende mijn reizen en in de oorlog heb ik dat gezien.’

Er is me wel iets opgevallen. Arme mensen zijn aardig en lief. Echt tevreden. Maar als ze een beetje rijker worden, dan gaan ze zich anders gedragen. Dan willen ze meer.’

Ik accepteer gemakkelijk

‘Zo af en toe wil ik wel dat ik een betere positie heb op mijn

werk, dat ik me kan ontwikkelen. Dat is niet gemakkelijk. Ik beheers de Nederlandse taal en mijn houding straalt tevredenheid uit. Daardoor accepteer ik ook gemakkelijk, en ga ik dus eigenlijk achteruit.

Deze maatschappij houdt van iemand die assertief is, die heel actief is, die ambitieus is... als je dat niet bent dan heb je minder kansen. Eigenlijk is dat oneerlijk.'

Film-/lees-tip:

'Ik heb geen specifieke film- of leestip. Wat ik wel wil meegeven is dat mensen rust nodig hebben, zeker als ze veel hebben meegemaakt, ze willen iemand die betrouwbaar is. Probeer iedere dag opnieuw in gesprek te gaan met jongeren. Deel je ervaringen, vanuit je eigen ik, om ze zo te helpen. In gesprek zijn is present zijn. Er voor hen zijn wanneer ze jou nodig hebben.'

Eindhoven Juli 2020